

Де зората

Блог за история, култура, политика и цивилизован патриотизъм

Глад за истина *

July 9th, 2013 [1 Comment](#)

Виолета Радева **

На днешния, четиринадесети ден от гладната стачка на Едвин Сугарев, ще припомня за събития, отдалечени на две десетилетия, за неговата гладна стачка срещу т.н. Боянски ливади, срещу предателството на Ж.Желев, срещу *лъжата*.

Наскоро след това в знак на подкрепа гладна стачка обяви и един поет, в чиятопамет пиша тези редове – Биньо Иванов!

Когато Б.Иванов спря своя протест, с известната наша фотожурналистка Светлана Бахчеванова, която живее от години в Ню Йорк, но днес е в Родината и фотокамерата ѝ отразява многохилядните всекидневни протести, посетихме Биньо Иванов в Кюстендил. Интервюто, което направих тогава, излезе в две части – във в. “Демокрация” на 30 юли 1993 г. и в “Литературен вестник” на 18 август 1993 г.

На въпрос вижда ли някакъв резултат от протеста, Б.Иванов отговори:

“Резултатът е прекрасен. Не е необходимо, когато искаш от един човек да си признае, че е откраднал, той да донесе пред теб откраднатото. Начинът, по който тоя човек те убеждава, и до последно отрича напълно, то е повече от достатъчно красноречиво...Голямо е объркването у Жельо. До такава степен, че просто не знаеше какво приказва. Паникьосан. Същите дни той и Беров се надпреварваха кой по-голяма глупост да изпердаши по телевизията. Не очаквах, че неговите толкова бързо ще му разкрият картите. Имам предвид Драгомир Драганов, Лилов и Луканов.”

Запитан за интимния му подтик да започне своя протест, той обясни:

“От една страна, разбира се, да не е Едвин сам, но това далеч не е единствената причина...Причината е в поражението на първенци от СДС, част от тях мои приятели от 30 години...Всяка стъпка на човека, буквално всяка стъпка е свързана с политиката. Как може ти да се преструваш, да кажеш, че си над тези неща. “Над” можеш да бъдеш само когато вече те няма. Нима ще ми кажат, че Атанас Далчев, който не е писал за политиката директно, не е участвал в обществения живот? Познавах го и знам как го вълнуваше.”

“Смуцава ли Ви помята, която се изля върху Вас?”

“Разбира се. Но няма да ми повлияе да направя едно или друго. Когато човек се захваща с такова нещо, той се захваща сериозно, но гнусотата ти въздейства, кара те да стигнеш докрай, защото виждаш един бездънен цинизъм!”

Гладната стачка на Биньо Иванов продължи 47 дни...

* *Заглавието е на блог Де зората*

** Виолета Радева е литератор и публицист, дългогодишна журналистка във в-к Демокрация. Тя любезно позволи текстът ѝ да препечатан тук по актуален повод.